

Det Politiske Parti

Svar på spørgsmål.

Et parti er en sammenslutning, der er baseret på en ideologi, som partiets individer har iman på og har vilje til at realisere i samfundet. Denne definition på et parti stemmer overens med Hizb-ut-Tahrir, for det er en sammenslutning, der er etableret på basis af Islam som værende en ideologi, og hvor der er vilje til at realisere denne ideologi i (realiteten af) den islamiske verden, for derefter at grundfæste og bevogte ideologien og dernæst føre den i en opadgående retning (vej), samt at forhindre overfortolkning af ideologien og hindre nedgangen af det islamiske samfund. Alt dette er uladsiggørligt for partiet, medmindre det er et politisk parti, dvs. en sammenslutning, der varetager folks affærer.

Dog påtager partiet sig varetagelsen af folks affærer alene med tanken (fikt), i tilfælde af at partiet ikke sidder på styret. Partiet varetager folks affærer med tanke og handling (i praksis) i tilfælde af at partiet sidder på styret. I begge tilfælde skal det politiske aspekt hos partiet være fremtrædende på en synlig måde, således at det bliver fjernt for ethvert individ blandt folk at se det åndelige aspekt alene i partiet, til trods for at det åndelige aspekt er partiets fundament, og på samme måde at det bliver fjernt for enhver person at bemærke det kulturelle aspekt alene (i partiet), til trods for at det er det aspekt, der frem for andre aspekter, giver partiet sit særpræg. Men enhver kan se, at det politiske aspekt alene er fremtrædende på en synlig måde, da partiet er et politisk parti, og ikke andet.

Til gengæld er det klart, at politik er at varetage folks affærer, og det er hverken at læse aviser, at lytte til nyheder, at kommentere nyheder eller at omfatte de politiske oplysninger, til trods for, at dette og lignende er en nødvendighed blandt flere for politikeren, på lige fod med hans daglige (leve)brød f.eks. Når det er således at politik er varetagelsen af folks affærer, så er det nødvendigt at få kendskab til, hvad der gør en sammenslutning eller et individ blandt folk, i stand til at varetage folks affærer, dvs. i stand til at beskæftige sig med politik.

De, der påtager sig varetagelsen af folks affærer i praksis, er regenterne. Disse affærer varetages også af politikere og politiske sammenslutninger. Disse og lignende træder ikke frem med politiske aktiviteter/handlinger, medmindre de har en politisk tilstedeværelse i landet, dvs. at regenterne og folk er blevet bevidste om, at disse (politikere og politiske sammenslutninger) beskæftiger sig med politik. For at folk kan vide om visse personer er politikere, så skal disse befinde sig blandt folk som værende personer, der beskæftiger sig med politik. Denne tilstedeværelse er netop det, der giver dem betegnelsen politikere, og giver dem retten til at varetage folks affærer, dvs. til at beskæftige sig med politik.

Da politik er foregående aktiviteter og tanker omkring foregående aktiviteter, så vil disse (i fremtiden) være historien af den nuværende tid. Heraf er den politik, der er forbi og tilendebragt, en historie. Men den historie, der foregår, er politik. Så historien var (en) politik, og politikken vil blive en historie. Til gengæld kommer disse foregående aktiviteter og de dertil relaterede tanker normalt ud til folk og personer gennem nyhederne. Forståelsen af disse foregående aktiviteter kommer gennem at variere

nyhederne, og ved at omfatte og følge disse nyheder.

Derfor er politikens abc at læse og høre nyheder. En hvilken som helst (person) kan ikke være politiker, medmindre man besidder, omfatter og følger nyhederne. Disse nyheder stammer fra aktiviteter/handlinger eller tanker, der er relateret til aktiviteter/handlinger, og således er det essentielt/vigtigt/uundgåeligt at kende disse aktiviteter/handlinger, samt disse tanker og alt hvad, der er relateret til disse. Det er det, der kaldes politiske oplysninger. Hvis man hører en nyhed om, at Storbritannien holder valg to gange om året, så skal man være i besiddelse af politiske oplysninger om Storbritannien mht. dens politiske tilstand, samt om årsagerne til genafholdelse af valg, så man opfatter, at Storbritannien ligger i en forvirret og syg tilstand pga. slag indadtil og udadtil. Så selv om de politiske oplysninger oprindeligt er nyheder og historie, så er de til en del af nyheden omkring handlingen eller omkring tanken, der er relateret til handlingen.

De politiske oplysninger er en del af politik, så længe de har en relation til nyheden. Heraf er selve nyhederne, herunder de politiske oplysninger, det, der danner politikerens, og selve det, hvorved politikerens får mulighed for at varetage affæren, dvs. at beskæftige sig med politik. Men da disse nyheder og de politiske oplysninger efterhånden har fået en stor værdi og udbredelse, så er vigtigheden af dem blevet fremtrædende. Derudover blev nyhederne vist en stor interesse fra nogle folks side. Derpå opstod aviserne, nyhedsbureauer og de politiske kommentatorer, som har fået høj vægt blandt folk, fordi de sidder på nyhederne.

Til trods for at nyhederne er næsten udgør politikken, da de selv danner/former denne, så er det således, at de, der varetager folks affærer i tale eller i praksis, selv nægter at blive journalister eller kommentatorer. De accepterer heller ikke, at de bliver presset ind for flokken af disse journalister og kommentatorer, fordi det er dem, der fremlægger stoffet, som de frembringer politik udfra, til dem. Dvs. de fremlægger nyhederne til dem, så de bliver politikernes tjenere og udgør mellemløbet i at skaffe politikens vare til dem.

Derfor var der politikere og journalister blandt folk. De er begge forskellige fra hinanden. Der var også politiske kommentatorer og journalistiske kommentatorer, som begge er forskellige fra hinanden. En journalist er nået et højt niveau, der gør denne til en politiker. Ligeledes kan en politiker nå et lavt niveau, der gør denne til en journalist eller journalistisk kommentator. Men i sidste ende fører det til, at den ene forlader journalistikken, og at den anden forlader politikken, da man ikke både kan være journalist og politiker på samme tid, men enten journalist eller politiker.

Hizb-ut-Tahrirs shabab (unge) betragtes som aktuelle politikere, og betragtes hverken som teoretiske politikere eller som journalister. Til trods for at de er nødt til at yde den yderste omsorg/vise den største interesse i at følge og omfatte nyhederne og gøre dem til deres daglige (leve)brød, så skal shababs besiddelse af disse nyheder være blot et middel til at varetage folks affærer, fordi de er politikere og ikke journalister. Derudover så er de da'wah-bærere og indehavere af en ide, og de er hverken lærere eller imamer i moskéer. Derfor skal de fortsætte med at varetage folks affærer med ideen og med at bære da'wah. De skal overhovedet ikke betragte nyhederne og de politiske oplysninger for andet end det middel, der viderebragte de politiske aktiviteter og de dertil relaterede tanker til dem. Det er ikke rigtigt, at deres værdi hos dem (shabab) overstiger at være mellemløbet, der overfører varen, ligegyldigt hvor høj overførerens (dvs. journalister og kommentatorer) status er, og uanset hvor mægtig status

disse (dvs. nyheder og politiske oplysninger) får.

Betegnelsen, som partiets shabab betegnes med, er, at de er aktuelle politikere, eller med ét udtryk og mere specifikt, at de er politikere, hvis eneste aktivitet i livet er politik. Det er rigtigt, at de ikke tjener på politik, ej heller begrænser de deres aktiviteter til politik, men de er en politik, der går på gaden, selv under deres udførelse af deres job, som de tjener på. De er politikere, både før - og efter styret. De er med andre ord politikere inden for og uden for styret. Dvs. det er dem, der varetager folks affærer.

Folks affærer er forskellige afhængigt af vilkårene og er varierende i niveau og højde. At prisen på føde stiger hører under folks affærer. At købekraften på statens valuta falder hører under folks affærer. At regenten varetager sine borgeres affærer i overensstemmelse med en fremmed stats interesse hører under folks affærer. At høstsæsoner rammes af tilbagegang, eller at tørke hersker over landet hører under folks affærer. At USA trådte tilbage i spørgsmålet om Cypern i frygt for Rusland hører under folks affærer, og at Rusland forsøger at etablere forbindelser til Vesteuropa hører under folks affærer osv. Så politikeren varetager disse affærer, som han kun får kendskab til igennem nyhederne. Endvidere udgør politikeren hjemstedet, der omfatter nyhederne med det formål at varetage affærene. Nyhederne er ikke den aktivitet, som han foretager, men den aktivitet, som han foretager kan ikke lade sig gøre uden disse (nyheder). Derfor opstod der i nogle folks sind en sammenblanding omkring betydningen af politik. Mange betragter derfor det at læse og høre nyheder som værende beskæftigelse med politik.

Hizb-ut-Tahrirs shabab er da'wah-bærer og indehavere af en ide. Deres arbejde er at bære den islamiske da'wah og at arbejde på at genetablere det islamiske liv. I tilfælde af at det islamiske liv etableres, så bliver/er? de vogtere over samfundet, hvor de forhindrer dets nedgang eller ændring. Deres beskæftigelse er at arbejde for deres ide, om det så er ved at bære den til folk, kultivere folk med den eller ved at retlede dem til det, som ideen indbefatter og sigter mod. Dog er denne beskæftigelse i sig selv varetagelse af folks affærer, dvs. den i sig selv er politisk.

Derfor er det uundgåeligt, at Hizb-ut-tahrirs shabab bliver til politikere. Så snart de ikke er politikere, så er har de ingen tilhørsforhold til deres parti, selv hvis de knytter sig til det. Det skal til gengæld være klart, at politik ikke er politiske nyheder og heller ikke de politiske oplysninger, trods det at politik ikke kan finde sted, men kun med disse nyheder og oplysninger.

Den varetagelse, som de foretager, er ikke blot en varetagelse af affærer for folks interesser og deres velbefindende, men en varetagelse af folks affærer med ideologien Islam, fordi interessen er den, som Islam definerer/siger, og fordi godheden udelukkende er det, som Islam er kommet med. Konklusionen er, at de ikke er nyhedsformidlere, men en bestemt slags politikere. Derfor skal være det helt klart for dem, at deres arbejde er at varetage folks affærer med ideologien Islam. Men de kan ikke gøre dette, med mindre de er i besiddelse af nyhederne og oplysningerne. Nyheder og politiske oplysninger er det daglige (leve)brød og det, der muliggør forståelsen af og beskæftigelsen med politik, men disse er hverken politikken eller de politiske aktiviteter.

Derfor er shababs opgave at høre nyhederne dagligt, så meget som de kan, og at de er i besiddelse af de politiske oplysninger omkring det meste af de nyheder, der går forbi dem, og at de læser en bred og rigelig mængde af de politiske nyheder. Men alt dette må ikke gøre det til andet end et middel til

politik, en mellemlid til politikken vare.

Varetagelsen af affærerne er alene politikken. At høre nyheder er nødvendigt og uundgåeligt, men talen til folk skal være politikernes tale, i denne forstand at vi ikke træder frem for at viderebringe nyheder og kommentere disse, men at vi tager imod nyhederne og de politiske oplysninger med det formål at varetage folks affærer. Eksempelvis når der bliver talt om "Water-Gate" og Nixon, skal der opklares, at dette udgør et bevis på falskheden af det demokratiske system, fordi det er meningen, at regenten opfører sig anstændigt, og ikke afsættes. Islams system har givet folk retten til at stille regenten til regnskab med det formål, at regenten forholder sig anstændigt, således at man konstant stiller regenten til regnskab, så han fortsætter med at være anstændig.

Ligeledes er det med enhver nyhed, hvor nyhedens omtale bliver/er? en del af varetagelsen af folks affærer.

6. Ramadan 1394 Hidjri
22.9.1974 e.Kr.